

Osmrtnica: Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922–2019)

Lyndon LaRouche na konferenciji Schillerovog instituta, lipanj/srpanj 2018., u Bad Sodenu u Njemačkoj.

Ovu osmrtnicu izvorno je objavio [EIR magazine](#). Vidi također [Dobro utrošen talent](#)

Lyndon H. LaRouche, mlađi, američki ekonomist, i državnik koji je između 1957. i 2007. objelodanio najtočniju na svijetu listu (svojih) ekonomskih prognoza, napustio nas je 12. veljače 2019. Autor tisuća članaka i preko stotinu knjiga, pamfleta i strateških studija u vidu knjige, LaRouche spada među najkontroverznije političke ličnosti cijele američke povijesti.

Razlog tome su LaRouche-eve ponosne, snažne i ustrajne predsjedničke kampanje, 1967. - 2004. s ciljem ponovne uspostave američke ustavne samouprave nakon razdoblja 1963.-1968. i umorstava Johna F. Kennedyja, Malcolma X-a, Roberta F. Kennedyja i Martina Luthera Kinga. Drugi razlog je njegova uspješna uspostava neovisne medijske agencije i službe prikupljanja obavještajnih informacija, koje su oboružale njega i njegove suradnike točnim izvješćivanjem o pravom stanju američke ekonomije, i često, o pravoj prirodi inače taj(anstve)nih a američkih i međunarodnih političkih procesa.

LaRouche je također uspostavio međunarodnu filozofsku skupinu na osnovi obnove znanja o tisućljetnim prijeporima između platonske tradicije i škole Aristotela, borbe republikanskog modela države i oligarhijskog sustava carstva.

LaRouche-ev doseg van SADA bio je ishod njegova uspješnog novačenja stotina politički potkovanih studenata iz mnogih nacija, posebice Europe, Kanade i Centralne i Južne Amerike. Ova samoodabrana inteligencija priskrbila mu je moć zasnivanja i primjene političkih pomaka putem uvođenja skromnih no veoma dobro uvježbanih i vrlo dobro upućenih skupina koje su katalizirale mnogo brojnije snage u raznim nacijama te kojiput djelovale kao "jedan um diljem mnogih kontinenata".

LaRouche je bio poznat po svom upornom nastojanju da svaki građanin SADA, kao i građani svake suverene države osjećaju odgovornost da se obrazuju glede presudnih tema politike koja utječe na budućnost svojih nacija, i čovječanstva; da predlažu i brane samo one političke mjere koje "promiču opće dobro za sve nas i naše potomstvo; i nadjačaju grabežljive financijske mjere određene promicanju rasističke politike depopulacije, kojiput pod krinkom "zaštite okoliša" ili "održivog razvoja" usmjerenih naročito protiv nacija Afrike, Azije i Južne i Centralne Amerike.

Iako su istaknute međunarodne osobe i institucije počele izvještavati o LaRoucheu zadnjih

nekoliko dana, unatoč činjenici da je bio među najplodnijim piscima, nijedan "glavni medijski izvor" se još nije usudio citirati stvarna LaRouche-eva viđenja o bilo kojim političkim mjerama po kojima je bio poznat. Strah od LaRouchea je opipljiv, ali ne i nov. Uvijek je bilo istinito da je moć LaRouche-evih ideja čak više nego i sam LaRouche, bila veliki strah i trepet njegovim protivnicima. Taj strah ne će posustati njegovim fizičkim nestankom.

LaRouche-ev prijedlog *Četiri zakona* za dogovor četiriju sila SADA-Rusije-Kine-Indije, njegova izvorna ideja *Strateška obrambena inicijativa (SDI)* 1983.g., koju je objavio tadašnji predsjednik Ronald Reagan, i njegovo jedinstveno pedesetgodišnje zagovaranje termonuklearne energije fuzijom ne mogu "glavni - *mainstream* mediji" spominjati ni danas, čak i nakon njegove smrti. Kad bi američki narod sad znao za te političko-gospodarske mjere koje su narodu uskraćivane kroz četrdeset godina nametnute urote utaje glede LaRouchea, posebice u vrijeme financijskih kriza i beskorisnih pljačkaških ratova zadnjih 15 godina, odmah bi lako zaključili da ih je netko veoma snažno pokušavao sve ove godine odmaknuti od ideja Lyndona LaRouchea.

"On je loš čovjek, no ne možemo vam reći zašto" više ne će paliti kao pojašnjenje kod ljudi, zašto ne smiju ni sad još znati "**tko je Lyndon LaRouche**". Za uspješno razbijanje ograničenja lažnih novosti u ovom času, istinski Lyndon LaRouche može napokon dobiti glas i postati poznat. U tu svrhu nudimo sljedeći kratki, nepotpuni pregled njegova života i rada.

Razvoj svjetskog državnika

LaRouche se dokazao kroz više od četrdeset godina kao najveći neprijatelj britanskog imperijalnog sustava u svojoj inkarnaciji pred II. Svjetski rat kao i stalnim poslijeratnim inkarnacijama na sceni *Cimmonwealtha* (Britanske zajednice naroda). LaRoucheva vojna služba u II. Svjetskom ratu na bojištu Burme bila je osobno odlučujuća. "Upravo iskustvo u Kalkuti 1946. bilo je glavna odrednica moje glavne životne predanosti, da SAD preuzmu poslijeratno vodstvo u svijetu u uspostavi svjetskog poretka posvećenog promicanju ekonomskog razvoja zemalja koje danas zovemo 'zemlje u razvoju'." napisao je LaRouche u svojoj autobiografiji *Moć razuma*: 1988. LaRouche je otpočeo boj s "političkim ekonomskim teoretičarima" i trgovcima robljem moderne Britanske Istočnoindijske tvrtke, čije su teorije prevladavale ekonomskim odjelima američkih veleučilišta nakon II. Svjetskog rata.

LaRouche se s gnjevom suprotstavio zamisli 'čovjek-kao-zvijer' što su zagovarali Francis Bacon, Thomas Hobbes, Parson Thomas Malthus i John Locke. Nasuprot tome LaRouche je u SADu ponovno stavio na dnevni red znanost fizičke ekonomije, znanost koju je 1672. izumio njemački filozof Gottfried Leibniz, izumitelj diferencijalnog računa i suizumitelj parnog stroja. U razdoblju svog intenzivnog proučavanja 1948. - 1952., LaRouche je unaprijedio svoja neovisna proučavanja u fizičkoj znanosti i time razvio svoju metodu ekonomske prognoze. Knjiga iz 1983., ***LaRouche: hoće li ovaj čovjek postati predsjednik?*** iznosi: "Prvo što je LaRouche raspoznao tijekom 1952.g. bilo je da će usvajanjem zamisli energije u potpunoj sukladnosti s [Bernhard] Riemannovom docentskom dizertacijom iz 1854. "*O hipotezama na kojima počiva geometrija*", biti moguće mjeriti kako tehnologiju i ekonomski rast pomoću tako definirane geometrije. U LaRouche-evom radu ekonomska vrijednost – stvarni ekonomski rast – mjeri se prvenstveno mjerilom povećanja potencijalne relativne gustoće naseljenosti društva."

LaRouche je sa svoje strane gledao na sav svoj rad na polju fizičke ekonomije kao na osobiti izraz dublje epistemološke zadaće. U svom radu iz 1988., **Beethoven kao znanstvenik fizike**, LaRouche piše:

"Moja najvažnija otkrića, na svakom polju na kojem sam pridonijeo, temelje se na mom uspješnom pobijanju poznatog Kantovog paradoksa koji potvrđuje Kritika snage suda Immanuela Kanta. On je potvrdio dvije stvari od važnosti ovdje.

Prvo, uporno je tvrdio da unatoč činjenice da stvaralački procesi odgovorni za valjana temeljna znanstvena otkrića postoje, ti sami procesi su iznad svakog mogućeg ljudskog razumijevanja. Dokazao sam da je to pogrešno te sam iz tog dokaza razvio pristup razumljivom prikazivanju tih stvaralačkih procesa, i otuda podrazumijevajuće mjerilo tehnološkog napretka kao takvog.

"Drugo, na osnovi prve pretpostavke, Kant je tvrdio da ne postoje razumljivi kriteriji istine ili ljepote u estetici. Toleriranje koje je nastalo u općem smislu sveukupnog modernog iracionalizma

glede umjetnosti, ovisilo je o njemačkom i inom prihvaćanju te teze u estetici koju je promaknuo Kant i Friedrich Carl Savignji kasnije."

Plodonosna priroda Lyndon LaRouche-evog pisanja na poljima glazbe, ekonomije, povijesti, jezika, i znanosti fizike, nadahnula je mnoge suradnje i izmjenu mišljenja s ljudima diljem svijeta. LaRouche-eva važnost ogleđa se u njemu kao državniku—ne političaru—već praktičaru državotvornog umijeća, u sokratovsko-atenskom smislu. Ustanovio je organizacije pomoću poučavanja, započev s predavanjima u nekoliko lekcija 1966.g., kroz koje je promicao i raspravljao o svojoj metodi ekonomskog prognoziranja, pogovo na veleučilišnim prostorima [dvorištima]. Mnogi su se prviput susreli s LaRouche-em na jednoj strani debate, koje su se vodile s veleučilišnim ekonomskim i političkim autoritetima u 1970.-im. To je stalo nakon slavne debate 1971.g. s ekonomistom Abba Lernerom, koji je izgubio debatu priznajući da primjenom mjera strogog odricanja njemačkog ministra financija Hjalmar Schachta u 1920.-im "Hitler ne bi bio potreban". Za nekoliko mjeseci nitko više se nije mogao naći za rasprave s njim, i takve se rasprave više nikad nisu dogodile.

LaRouche-eva predavanja o predmetu koji su tada nazivali "dijalektičkom ekonomijom", bila su baš to—dijalog LaRouchea i filozofskih, ekonomskih, znanstvenih ličnosti iz povijesti, koje je on prikazivao točnošću pripovjedača pričajući uvijek bez ikakvih bilješki i često bez ikakvih knjiga. Studenti su dobili opširan nastavni plan s popisom knjiga za čitanje i detaljnim preporukama čitanja od tjedna do tjedna. Neki se učenik podsjetio da su "odlomci bili obilježeni, primjerice, istim načinom kao Kantov rad *"Kritika čistog razuma"*. Rekli bi nam da to čitamo. Ako ste to napravili i došli na sat sljedeći tjedan, on bi prvo opisao svoju zamisao o značenju odlomka koja je bila uvjerljiva i precizna. Zatim bi ga nastavio rasturati dio po dio a budući ste ga pročitali i usvojili, morali ste razotkriti lažnosti koje su vrebale pri dnu vašeg uma. Pokazao vam je razliku između čitanja i razmišljanja. Nije se tu radilo o razredima: bili su to solilokviji. To je upravo bio način koji je pobudio naše zanimanje."

LaRouche-eva primarna organizacija bilo je *Narodno (kasnije Međunarodno) vijeće radničkih odbora*, filozofska udruga ustrojena u vidu "sustava konferencija", koje su se obično održavale dvaput godišnje. Iz te organizacije iznikle su mnoge druge organizacije kao *Zaklada za energiju fuzijom, Američka radnička stranka, Nacionalni odbor demokratskih političkih mjera, Koalicija protiv droga*, i druge. LaRouche je utemeljio i radio sa strankama u Francuskoj, Njemačkoj, Italiji, Švedskoj, Kanadi, Danskoj, Meksiku, Kolumbiji, Peruu, Australiji i mnogim drugim državama.

U prosincu 1977.g. LaRouche je oženio Helgu Zepp iz Njemačke, kasniju osnivačicu Schillerovog Instituta, instituciju političkih viđenja u cilju promicanja državničkih umijeća i renesanse klasične kulture.

"U jesen 1977.g. predložio sam da se vjenčamo ... Malo me, no radosno, iznenadilo kad je pristala. ... Nije bilo ničeg običnog u obim našim životima, niti je postojala ikakva takva, ili drukčija mogućnost. Vjenčali smo se u Wiesbadenu 29. prosinca 1977. Vjenčanje je bilo na njemačkom: službenik Standesamt-a upitao me na njemačkom da li znam što se događa. Pitanje je kasnije tjednima izazivalo smijeh među mojim prijateljima."

Ostali su u braku 41 godinu.

Borbena narav i polemički stil kampanja, izbornih kao i ne-izbornih, LaRouche-a i suradnika bila je jedinstvena u američkom političkom životu tijekom 1970.-ih, 80.-ih i 90.-ih. LaRouche-eva polusatna emisija 1976.g. "Obraćanje naciji glede hitnih mjera", bila je prvi slučaj da neki neovisni kandidat otkupi toliko vremena na TVu u vrijeme saveznih izbora u SADu. LaRouche se pojavio na TVu petnaest puta tijekom predsjedničkih izbora 1984.g. u segmentima po 30 min, time praktički izumivši što će se kasnije oponašati kao "inforeklame (duže TV reklame)". Predsjedničke kandidature LaRouche-a, i kandidature njegovih suradnika, uključujući i skupinu od 1,000 kandidata za položaje samo u 1986.-oj, prestravili su LaRouche-eve protivnike u SADu, i nadahnule druge hrabrošću da se natječu ne samo za položaj, već da podržavaju politiku čiji cilj je dobrobit cijelog čovječanstva, a ne samo "njihove lokalne kaljuže".

Jedna takva politička mjera bila je *Međunarodna razvojna banka* [IDB], prijedlog LaRouche-a 1975.g. kao zamjena za MMF, i sredstvo razvoja kako su to zvali "Trećeg svijeta", kojima bi se omogućio izvoz ne samo američki izgrađene tehnologije, već i čitavih gradova. Ti gradovi bi se gradili kao mjesta obučavanja ubrzanog razvoja vještina stanovništva zemalja u razvoju, omogućivši im stvaranje vlastitih "cjelovitih" gospodarstava, umjesto da ih se odredi za dužničko ropstvo, što se ustvari i dogodilo.

Ličnosti kao Frederick Wills, bivši MVP Gvajane, zagovarao je LaRouche-ev prijedlog IDBa na sjednici UNa 1976. Meksički predsjednik José López Portillo i indijska premijerka Indira Gandhi sastali su se s Lyndonom i Helgom LaRouche i usvojili gledišta njegovih prijedloga, od kojih su mnogi objavljeni u obliku knjige, kao "Operacija Juarez" za Meksiko i "Industrijalizacija Indije: od zaostalosti do industrijske sile u 40 godina" i "Pedesetgodišnja politika razvoja indijsko-pacifičkog bazena"--a sve te dokumente napisao je LaRouche u ranim 1980.-im, a njihova središnja tema je još uvijek aktualna, ne samo za danas već za sljedeće desetke godina.

Neuobičajena metoda širenja tih ideja koje je LaRouche zagovarao bila je Sokratovska: razgovor s ljudima licem u lice. Ovo dnevno organiziranje na ulici vršilo se u uredima za nezaposlene, poštanskim uredima, zračnim lukama i prometnim raskrscima, uličnim uglovima, središtima grada i trgovačkim centrima. Ovaj izravni kontakt s američkim stanovništvom doveo je do toga da je LaRouche imao bolje razumijevanje o tome što se događa u SADu "preko trupa na tlu" od svake druge političke snage u zemlji. Korumpirani elementi Ministarstva pravosuđa i "tobožnje nevladine organizacije" koje su dobivale zeleno svjetlo za nezakonita remećenja ustavno zajamčenih prava LaRouche-evih suradnika na organiziranje, bili su prisiljeni pribjeći obilježivanju organizacije "kultom" kako bi odgovorili građane od pružanja novčane pomoći LaRoucheu.

Nijedan od LaRouche-evih klevetnika nije bio u stanju poricati njegovu listu uspješnih ekonomskih prognoza, uključujući slom Bretton Woods sustava 15. kolovoza 1971., slom burze na Wall Streetu u listopadu 1987. (koji je Lyndon LaRouche prognozirao u svibnju te godine), te prognoza 25. srpnja 2007., koja je zabilježena u internetskom formatu, što je kasnije postalo u rujnu 2008. "paket bilijuna dolara za spašavanje [banaka]". Neke najzapanjuće prognoze LaRouchea nisu, pak, striktno govoreći, ekonomske. Na proslavi dana Kolumbovog otkrića 12. listopada 1988.g., Lyndon LaRouche govoreći u berlinskom hotelu Bristol Kempinski, rekao je:

"Po zanimanju ja sam ekonomist u tradiciji Gottfrieda Wilhelma Leibniza i Friericha Lista u Njemačkoj i Alexandera Hamiltona i Mathewa i Henryja Careyja u SADu. Moja politička načela su ona Leibniza, Lista, i Hamiltona, a i u podudarnosti su s Friedrich Schillerovim i Wilhelm von Humboldtovim. Kao i utemeljitelji moje republike posjedujem beskompromisnu vjeru u načelo apsolutno suverenih država nacija, i stoga protivnik svih nadnacionalnih autoriteta koji mogu podrivati suverenost neke nacije. No, kao i Schiller, vjerujem da svaki čovjek koji stremi postati prekrasna duša, mora u isto vrijeme biti istinski domoljub vlastite nacije, a također i građanin svijeta."

Zbog toga sam u zadnjih 15 godina postao specijalist vanjskih poslova moje zemlje. Kao posljedica tog rada stekao sam sve veći i značajan utjecaj u nekim krugovima oko moje vlade glede povezanih odnosa američke vanjske politike i strategije. Moja uloga 1982. i 1983. radeći s Vijećem nacionalne sigurnosti SADA na oblikovanju usvajanja politikčkih mjera znanih kao Strateška obrambena inicijativa ili SDI] dobar je primjer toga. Iako su pojedinosti tajne, mogu vam objaviti da je moje viđenje sadašnjih strateških prilika utjecajnije u SADu danas nego ikad prije. Prema tome mogu vam sa sigurnošću tvrditi, da ovo što vam iznosim sada glede izgleda ujedinjenja Njemačke, predstavlja prijedlog kojeg će najozbiljnije proučavati važni institucijski krugovi u SADu. Pod povoljnim uvjetima, mnogi će se danas složiti, da je došlo pravo vrijeme za rane korake prema ujedinjenju Njemačke, s razvidnim izgledom da bi Berlin mogao opet preuzeti svoju ulogu kao glavni grad."

Ciljano uništenje

Dva dana nakon govora u hotelu Kempinski, podigli su saveznu tužbu protiv Lyndona LaRouchea i nekih njegovih suradnika. Kasnije, LaRouche je govoreći pred Nacionalnim klubom novinara o tužbi izjavio: "Moglo bi se reći o stavkama same tužbe da sve koji krše zakone protiv Boga, ili čovječanstva, ili i jedno i drugo, prije ili kasnije dostigne kazna. "Dvije godine nakon tužbe 6. listopada 1986. uslijedio je atentat na LaRouchea, o kojem je LaRouche u svom pamfletu 2004.g. naslovivši ga: "Osudite ga, ili ga ubijte! Noć kad su došli da me ubiju", napisao sljedeće:

"6. listopada 1986., prava vojska od više od 400 naoružanih vojnika spustila se na grad

Leesburg u Virginiji, u prepadu na urede EIRa i one koji tamo rade, a razvrstali su se također i za drugu, mračniju zadaću. Prostorije gdje sam u to vrijeme prebivao opkolila je vojska, dok su vojni zrakoplov, oklopna vozila i druge postrojbe čekale zapovijed da provale pucajući iz oružja. Srećom, do umorstava nije došlo, jer je netko s većim ovlastima od čelnika kriminalnog odjela ministarstva pravosuđa Williama Welda naredio opoziv napada. Snage spremne da provale na mene, moju ženu i brojne moje suradnike na zapovijed su se povukle ujutro.

"To je drugi potpuno dokumentirani slučaj upletenosti Ministarstva pravosuđa SADA u akcije ciljane na moju osobnu eliminaciju iz politike."

Iako su LaRouche i šest drugih proglašeni krivim na sudu u Alexandriji u Virginiji u prosincu 1988.g., i otpremljeni u zatvor 27. siječnja 1989., međunarodni i nacionalni uzvici protesta protiv tih korumpiranih presuda nastavljaju se sve do današnjeg dana. Bivši glavni državni tužitelj Ramsey Clark okarakterizirao je da LaRouche-ev slučaj uključuje širi opseg namjerne podmukle lukavosti i sustavnu zlonamjernost kroz dulje vrijeme koristeći sredstva moći savezne vlade od svakog drugog progona vlade SADA u moje vrijeme ili po mom znanju." Specijalni izvještaj *Egzekutivne obavještajne revije [EIRa]* "Robert Mueller je nemoralan legalni ubojica: Izvršit će svoj posao ako mu pustite" daje iscrpan pregled kako je sadašnji specijalni tužitelj protiv Donalda Trumpa bio ključni dio političkog progona Lyndona LaRouchea u 1980.-im.

U svom boravku u zatvoru LaRouche je nastavio pisati, a često je snimao cijela poglavlja rukopisa knjige preko telefonskih poziva, i to opet, napamet bez oslonca na knjige bilo koje vrste.

Osim zbirke pod naslovom **Znanost kršćanske ekonomije i druga zatvorska djela**, LaRouche je pisao ili snimio mnoge druge dokumente, a neki od njih su bili sastavljeni s drugim nikad ranije objavljenim radovima.

Tijekom 1989., kad je postalo razvidno da Comecon Sovjetskog Saveza prolazi sve veće ekonomske poteškoće, LaRouche i njegova žena Helga intenzivno su surađivali na programu zvanom "Proizvodni trokut Pariz-Berlin- Beč", koji se nakon raspada Sovjetskog Saveza proširio na "Euroazijski kopneni most". Nakon raskida Željezne zavjese taj program je predlagao integriranje stanovništva i industrijskih središta Europe s onima u Aziji putem takozvanih razvojnih koridora. Bio je to jedini sveobuhvatni mirovni plan za 21. stoljeće u to vrijeme na stolu, mogućnost protiv koje su se britanski i anglofilski neokonzervativci ["neocons"] u SADu bijesno suprotstavili, a umjesto toga gurali su svoju politiku jednopolarnog svijeta i neoliberalnog sustava. *Euroazijski kopneni most*, vrlo rano postao je poznat kao *Novi put svile*. Dvadeset i više godina kasnije kineska *Inicijativa pojas i put*, izrasla je iz te koncepcije, i postala je glavna lokomotiva svjetske fizičke ekonomije.

Mijenjanje tisuća života

Nakon svog izlaska iz zatvora 26. siječnja 1994., LaRouche je nastavio svoju karijeru prognozera. 1995. razvio je svoju **Trostruku krivulju**, pedagoški materijal koji ne-ekonomistima pruža sliku načina kako je proces "hiperinflacije u stilu weimarske Njemačke" priklještiio transatlantski svijet, i toliko ga opljačkao te ništa nije bilo moguće učiniti za sačuvanje prevladavajućeg monetarnog sustava; njega je trebalo preustrojiti od vrha dole, koristeći zakonski čin *Glass-Steagalla* iz ere *Nove nagodbe* Franklina Roosevelta kao početak procesa reorganizacije banaka. U siječnju 2001. upozorio je na opasnost nasilnog terorističkog napada na jedan ili više američkih gradova, stavivši upozorenje unutar sklopa pregleda razloga zašto i kako je financijski sustav ušao u fazu "visoko tehnološkog napuhanog mjehura" u razdoblju od 1999.-2000.

LaRouche je govorio o mogućnosti "požara Reichstaga" u svjetlu nastajuće nemogućnosti vladanja SADom pod prilikama sve dubljeg ekonomskog uništenja. No, kao i svojim predviđanjem u svibnju 1987. da će pad burze dionica doći u listopadu 1987., LaRouche je 25. srpnja 2007. najavio, godinu dana prije propasti [tvrtke] Lehman Brothers/AIG u rujnu 2008.:

"Svjetski monetarni sustav sad je ustvari u procesu raspada. Nema ništa tajanstvenog u tome; već sam neko vrijeme govorio o tome, [raspad] je bio u toku, i ne jenjava. Popis koji zovu vrijednošću dionica i tržišnom vrijednošću na međunarodnim financijskim tržištima je obična besmislica! To su potpuno fiktivna vjerovanja. Nema istine u tome; lažiranje je ogromno. Nema mogućnosti neraspada postojećeg financijskog sustava—nikakve! On je gotov, sada!

"Postojeći financijski sustav ne može nastaviti živjeti ni pod kakvim uvjetima, ni pod jednim predsjedništvom, nijednim vodstvom, niti vodstvom bilo kojeg skupa nacija. Samo temeljita i nagla promjena u svjetskom monetarnom sustavu spriječit će opću, naglu lančanu reakciju sloma. Kojom brzinom će ići ne znamo, no nastavit će se, i bit će neuzastavljiva. Što duže se odvija prije svog kraja, stvari će biti sve gore."

LaRouche, kako svjedoči gornja prognoza, koju je objavio kad je imao 84 godine, ne samo da je nastavio biti jedinstveno produktivan. Krajem tisućljeća LaRouche je predvodio pokret novačenja mladih—pokret koji je postao tako uspješan da je Demokratska stranka u raznim svojim dijelovima zemlje čak pokušala i pridobiti ga. Tisuće mladih prošle su kroz ovaj obrazovni program. Revolucionarni doprinosi u predstavljanju rada fizičara Johannesesa Keplera, u vježbanju *bel canto* pjevanja klasičnih kompozicija u običnom srednjoškolskom obrazovanju i kao protuotrov kulturnom samopropadanju, i predstavljanju američke povijesti (umjesto "dnevnik događanja" ili čak još više ponižavajućim izrazom "novosti"), u vidu video uradaka kao što je program "1932." kojeg je snimio LaRouche-ev pokret mladih.

Od vremena njegove pojave kao javne ličnosti pred preko pedeset godina, jedina tragedija koja je obilježila život Lyndona LaRouchea bila je što mu nikad nisu dopustili da sprovede, ni kao Predsjednik ili savjetnik predsjednika na položaju, ekonomske reforme koje bi poboljšale živote desetaka milijuna Amerikanaca i stotina milijuna diljem svijeta.

Iako Lyndon Larouche ima mnogo prijatelja koji su bili vođe na polju znanosti, glazbe, ekonomije i politike, njegov najveći prijatelj, osim njegove žene Helge, bili su "zaboravljeni ljudi i žene" Amerike i drugih zemalja.

[Izrazi sućuti povodom smrti Lyndona LaRouchea \(1922.-2019.\)](#)

- na engleskom